

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCII.

Parisiis, 1644

Epistola Imperatoris Valentis Ad Asianos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

EPISTOLA
IMPERATORIS VALENTIS
AD ASIANOS.

ANNO
CHRISTI
365.

Imperatores maximi semper Augusti, victores, Valens & Valentinianus, episcopis diœcesis Asiaticæ, Phrygiæ, Carophrygiæ, Pacatianæ, in Domino salutem.

Exat apud
Theodor.
lib. 4. cap.
6. Baron.
anno 365.
num. 21. 22.
Sec.

VBI frequenti in Concilio in Illyrico coacto multum in vtramque partem de salutari Dei Verbo disceptatum erat, beatissimi episcopi Trinitatem consubstantialem esse, hoc est, Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, certis rationibus ostenderunt. A qua fide ne digittum quidem (vtaiunt) deflectentes, debito cultu religionem præpotentis Regis prosequuntur: quam etiam nostra celsitudo passim prædicari mandauit.

Marc. 12.
Luc. 20.

Attamen non est hæc causa, cur quidam dicant se religionem sequi imperatoris, qui hunc mundum gubernat, neglecto scilicet illius mandato, qui nobis de salute nostra præcepta dat. Est enim præceptum euangelii Dei nostri, qui hanc habet velut ratam definitamque sententiam: *Reddite quæ sunt Cæsari Cæsari, & quæ sunt Dei Deo.* Quid ergo vos dicitis episcopi, & verbi salutaris antistites? Quod si vos eadem decernatis, tum certe mutuo vos ipsi complectimini, & imperatoria celsitudine nolite abuti. Nolite persequi veros Dei ministros, quorum precibus & bella sedantur in terra, & incursiones angelorum, quia Deo deficiuerunt, arcentur: qui etiam orando pestiferos dæmones repellere nituntur; qui vectigalia, vti leges postulant, pensitare non recusant; qui potestati imperatoria non refragantur, sed sancte & sincere tum mandatum præpotentis regis Dei obseruant, tum nostris legibus obsequuntur. At constat, vos obstinate his rebus restitisse.

Nos patientia semper a principio vsque ad finem vsi sumus; vos contra animi vestri impotentia obsecuti estis. Sed nos a vestra culpa volumus esse vacui & puri, non aliter atque Pilatus, qui, cum de Christo iam tum inter nos vitam agente haberetur quæstio, noluit eum interficere; & rogatus a Iudæis vt cruci affigeretur, se conuertere ad

ANNO CHRISTI 365.
orientem, petere aquam manibus, easque lauare cœpit, simul hæc locutus: *Innocens sum a sanguine iusti huius.* Ob quam causam nostra celsitudo semper istud imperauit: Ne quis quem persequatur: Ne quis quem submergat, vocetve in inuidiam Christi agricolas: Neve procuratores summi regis exagitet; ne regnantibus nunc nobis, nihil hinc emolumentum consecuti, postea vna cum sceleris exhortatore, in ea quæ testamenti ipsius sunt damna incurratis: id quod in Zachariæ sanguine eueniebat. nam funestus illi, perinde ac pestifer dæmon, qui cædis illius socius erat, mortis supplicio traditi, adueniente cælitus rege nostro Iesu Christo, disrupti perierunt.

Istud mandatum dedimus presentibus, audientibusque ea quæ facta sunt, Amegetio, Ceronio, Damaso, Lampone, & Brintesio. Porro ipsa acta ad vos misimus, ut intelligatis quæ hoc præclarum Concilium decreuerit. Nam his literis attexuimus decreta Concilii, quæ summam complectuntur ista.

Legati apud imper.

Sententiam magni & orthodoxi Concilii Nicæni sequentes, confitemur Filium Patri consubstantialem esse. Neque certe ita intelligimus consubstantialem, ut quidam olim exponebant, qui non sincere & ex animo Concilio Nicæno subscripserunt: Neque ut alii, qui hoc tempore illos appellant patres, & vim huius verbi, consubstantialis, tollunt; sequunturque opinionem eorum qui tradiderunt, per hanc vocem, consubstantialem, nihil aliud significari, quam similem: per quam vocem Filius nulli creaturæ per ipsum conditæ, sed soli Patri similis ostenditur. Qui ista tradunt, Filium Dei nihil aliud quam creaturam eximiam esse impie plane definiunt. Nos autem non aliter sentimus, atque duo Concilia, quorum alterum iam Romæ, alterum habetur in Gallia: Nimirum vnam eandemque essentiam esse Patris & Filii & Spiritus sancti in tribus personis, hoc est, in tribus perfectis, ut Græci loquuntur, *ἁποθροον*. Confitemur item (ut est in fidei formula Nicææ edita) consubstantialem Dei Patris filium sumpsisse carnem ex sancta Virgine, inter homines habitasse, impleuisseque omnem pro nobis œconomiam, nascendo, patiando, resurgendo, & in cælos ascendendo: venturum quoque denuo, ut in die iudi-

Fides Illyricæ Synodi.

cii, prout quisque se gessit in vita, reddat cuique, carni vniuersæ visum fore: diuinam suam demonstraturum potentiam: Deum carne indutum, non hominem indutum diuinitate. Illis autem qui contraria sentiunt, anathema denuntiamus. Pari ratione his, qui non ingenue dicunt anathema ei qui asserit Filium non ante fuisse quam nasceretur, sed tradit eum vi & facultate prius in Patre fuisse, quam re ipsa genitus esset, anathema denuntiamus. Nam istud dici potest de omnibus creaturis, quæ non semper cum Deo sunt, sicut Filius semper cum Patre est, æterna generatione genitus.

EPISTOLA EPISCOPORVM ITALIÆ
ILLYRICIS DE FIDE NICÆNA
SVSCEPTA GRATVLANTIVM.

*Dilectissimis fratribus per Illyricum fidem paternam retinentibus,
episcopi Italiae, in Domino æternam salutem.*

Extat apud
Hilar. frag.
lib. 1. pag.
38. Baron.
anno 365.
num. 26. &
27

DIVINI muneris gratia, vt secundum Apostolum omnes vnum sapere, omnes vnum confiteri cœperimus: & quantum ad Italiam pertinet, cum fidei paternæ, hoc est apud Nicæam scriptæ se reddidit, fraudem quam passa est apud Ariminum recognoscens, Illyricum etiam Deum clementi nutu respexisse, gaudemus, & consortio infidelitatis, quo grauabatur, abiecto, ea quæ sunt rectæ sententiæ probare cœpisse, gratulamur. Nostram igitur, dilectissimi fratres, vnam eandemque accipite firmam subscriptionem sententiam. Nicæni tractatus aduersus Arium, Sabelliumque, cuius Photinus partiaria hereditate damnatur, decreta seruamus. Ariminensis Concilii statuta quorundam tergiuersatione corrupta, consensu omnium prouinciarum iure rescindimus; quorum etiam exemplaria transmittenda censuimus, vt nec in fide retinenda, nec in confutando Ariminensi Concilio aliqua videretur condescensio.

Quicumque igitur nostræ vnanimitatis optat habere consortium, quicumque indiuiduam pacem nobiscum habere desiderat, quæ sunt nostræ sententiæ, comprobare festinet, & fidei nobis memoratæ subscriptionem, &